

eul_wid: gqs-aa

Ἐκφαντος ὁ Πυθαγόρειος · Ecphantus the Pythagorean

On Kingship

Περὶ βασιλείας

Period: Κλασική Classical
Dialect: Δωρική Doric (phi, frg)
Domain: Φιλοσοφία Philosophy
Format: Πραγματεία Treatise
Affiliation: Pythagorean

- 79 (1t) Περὶ βασιλείας Stob. 4.6.22 p. 244 He. (Cf. Mullach 1 p. 536—539, L. Delatte p.25) Ἐκφάντου ἐκ τοῦ Περὶ βασιλείας. Ἐπὶ δὲ γὰς ἄνθρωποι ἀπωκισμένον χρῆμα καὶ πολὺ τὰς καθαρωτέρας φύσις ἐλαττούμενον καὶ πολλὰ τὰ γὰ βαρυνόμενον, ὡς ἀπὸ τὰς ματρὸς αὐτῷ μόγις ἐπάρθαι, αἱ μὴ θεομοιρῆς τις ἐμπνοίῃσις αἰδίῳ ζῶν συνᾶψεν αὐτὸ τῷ κρείσσονι μέρει δεικνύσα τὰν ἱερὰν τῷ γεννάτορος πότοψιν, ὡς ἀδύνατον ἐκείναν θεάσασθαι. Stob. 4.7.64 p. 271 He. (L. Delatte p. 26) Ἐκφάντου Πυθαγορείου ἐκ τοῦ Περὶ βασιλείας. Ὅτι μὲν ἅπαντος ζῶν φύσις ποτὶ τε τὸν κόσμον ἄρμοκται καὶ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ πολλοῖς μοι δοκεῖ τεκμαρίοις φανερόν ἦμεν. συμπνέουσα γὰρ αὐτῷ καὶ συνδεδεμένα τὰν ἀρίστην τε ἅμα καὶ ἀναγκαίαν ἀκολουθίαν ὅπαδεῖ ρύμα τῷ παντὸς περιγεομένῳ ποτὶ τε τὰν κοινὰν εὐκοσμίαν καὶ ποττὰν ἴδιον ἐκάστῳ διαμονάν· παρὸ καὶ τόδε κόσμος ποταγορεύεται καὶ ἔντι τῶν ὄντων ζῶν τεληότατον. ἐν δὲ τοῖς μέρεσιν αὐτῷ πολλοῖς τε ὄντεσσι καὶ διαφόροις τὰν φύσιν ἐξάρχει τι ζῶν κατ' οἰκειότατα ἐγγενῇ καὶ διὰ τὸ μετέχεν πλέον τῷ θείῳ. καὶ ἐν μὲν τῇ τῷ θείῳ θεόντος αἰεὶ φύσει τὰ τὰν πράταν καὶ μεγίσταν ἀκολουθίαν ἔχοντα ἀσπάζεται ... καὶ τοὶ πλάνατες ἀστέρες· ἐν δὲ τῇ χώρᾳ τὰς σελάνας ἔνερθεν <ἐπὶ> τὰ δι' εὐθείας ἰόντα σώματα ἅ τῷ δαίμονος φύσις ἔχει τὰν διεξαγωγάν· ἐν δὲ τῇ γὰ καὶ παρ' ἀμὴν ἀριστοφυέστατον μὲν ἄνθρωπος, θειότερον δ' ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ κοινῇ φύσει πλεονεκτῶν τῷ κρέσσονος, τὸ μὲν σκᾶνος τοῖς λοιποῖς ὅμοιος, οἷα γεγονὼς ἐκ τὰς αὐτὰς ὕλας, ὑπὸ τεχνίτα δ' εἰργασμένος λῶστω, ὃς ἐτεχνίτευσεν αὐτὸν ἀρχετύπῳ χρώμενος ἑαυτῷ· κατασκευάσμα δὲ ὦν ὁ βασιλεὺς ἐν καὶ μόνον ἐντὶ οἷα τύπος τῷ ἀνωτέρῳ βασιλέως, τῷ μὲν πεπονηκότε γινώριμον αἰεὶ, τοῖς δ' ἀρχομένοις ὡς ἐν φωτὶ τῇ βασιλείᾳ βλεπόμενον.
- 80 τᾷδε γὰρ κρίνεται τε καὶ δοκιμάζεται, ὡς τὸ κράτιστον ἐν πτανοῖς ζῶν ἀετὸς ἀντωπὸν ἀλίῳ γενόμενον· χῶπὶ τὰς βασιλείας δὲ λόγος αὐτός, θείας τε ἑάσας καὶ δι' ὑπερβολὰν λαμπρότατος δυσοράτῳ, αἱ μὴ τοῖς γνασίοις μαρμαρυγαὶ τε γὰρ πολλαὶ καὶ σκοτοδινιάσεις ὡς ἐφ' ὕψος ὀθνεῖον ἐπιβάντας τὼς νόθως ἀπήλεγξαν· τοῖς δὲ προσηκόντως κατ' οἰκειότατα πρὸς αὐτὰν ἐπὶ τούτῳ ἀφιγμένοις καὶ χρῆσθαι δυναμένοις οἰκῆσιμος. αὐτὰ μὲν ὦν βασιλεία χρῆμα εἰλικρινές τε καὶ ἀδιάφθορόν ἐντι καὶ δι' ὑπερβολὰν θειότατος δυσέφικτον ἀνθρώπῳ. δεῖ δὲ καὶ τὸν ἐς αὐτὰν καταστάντα καθαρώτατόν τε εἶμεν καὶ διαυγέστατον τὰν φύσιν, ὡς μὴ τὸ λαμπρότατον ἀφανίζῃ ἐν σπίλοις τοῖς ὑφ' αὐτῷ καθὼ καὶ τὼς ἀγιωτάτως τόπως ἐκαλίδωσάν τινες, καὶ τῶν

ἀντιασάντων ἔνιοι μίαιροι τὼς ἀντιάξαντας αὐτοῖς. βασιλῆα δὲ τὸν ὁμιλήσοντα φύσιός τε ἀχράντω δεῖ μετέχειν, ἐπιστάμεν τε αὐτὸν ὅσῳ τῶν ἄλλων ἐντὶ θειότερος, ὅσῳ τε ἄτερα αὐτῷ, οἷς δὴ κατὰ λόγον ἀπεικάζων ἑαυτὸν ἄριστ' ἂν ἑαυτῷ τε χρῶτο καὶ τοῖς ὑποτεταγμένοις. καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ἀνθρώποις, αἵκα ἀμαρτάνωντι, ὁσιωτάτα κάθαρσις ἐξομοιωθῆμεν τοῖς ἀρχόντεσσιν, αἵτε νόμος αἵτε βασιλεὺς διέποι τὰ κατ' αὐτῷ· οἱ δ' εἴ τι τῷ κρέσσονος δέοιντο διὰ τὴν φύσιν ἀμπλακόντες οὐ μακρὰν οὐδ' ἀπωκισμένως <ἀλλ'> οἱ χρηθωμένως εὐθὺς <ἔντι> τὰς ὠφελείας τυγχάνεν. οὕτε γὰρ τὸν κόσμον δίζοιτο ἂν τις ἐν αὐτῷ τ' ἐὼν καὶ μέρος ἐκείνῳ, οὗτ' ἂν ἀνόητος εἴη τῷ διέποντος αὐτὸν ὁ ἐτέρων αὐτὸς ἄρχων.

81 ἃ δ' εὐκοσμία πολλὰ καὶ τῷ μὴδὲν ἄναρχον εὐρὲν δύνασθαι καὶ τῷ τρόπῳ τὰς ἀρχὰς διδάσκει αὐτόν. ἐκλάμπει γὰρ αὐτὰς εὐθὺς τὸ καλόν· ἂν ὁ μιμασόμενος δι' ἀρετὰν αὐτῷ τε φίλος, ὃν μεμímαιται, καὶ πολὺ πλέον τοῖς ὑπ' αὐτὸν τεταγμένοις. οὐ γὰρ ἂν τις θεοφιλὴς ὢν μισεῖοιτο ὑπ' ἀνθρώπων, ἐπεὶ οὐδὲ τὰ ἄστρα οὐδ' ὁ σύμπας κόσμος ἐχθαίρει τὸν θεόν· αἱ δὲ καὶ ἐμίσει τὸν ἀγεμονεύοντα, οὐχ εἶπετο ἂν πειθόμενος αὐτῷ· τὸ δ' ἐκείνων ἄρχεν εὖ αἴτιον τῷ καὶ τόνδε ἄρχεσθαι καλῶς. ἐγὼ μὲν ὢν ὑπολαμβάνω καὶ τὸν ἐπὶ τὰς γὰς βασιλέα δύνασθαι μὴδεμιᾶ τῶν ἀρετῶν ἐλαττοῦσθαι τῷ κατ' ὥρανὸν βασιλέως· ἀλλ' ὥσπερ αὐτὸς ἀπόδαμόν τι ἐντὶ χρῆμα καὶ ξένον ἐκεῖθεν ἀφιγμένον πρὸς ἀνθρώπων, καὶ τὰς ἀρετὰς ἂν τις αὐτῷ ἔργα ὑπολάβοι τῷ θεῷ καὶ δι' ἐκείνον αὐτῷ. σκοπεόντι δ' ἀρχᾶθεν ἀλάθεια λόγος· κοινωνία τοι γὰρ πράτα τε πάντων καὶ ἀναγκαιοτάτα τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει, ἃς μετέχει μὲν ὁ παρ' ἀμῖν βασιλεὺς, μετέχει δὲ καὶ ὁ ἐν τῷ παντὶ πάντα διέπων· συνεστάναι γὰρ χωρὶς φιλίας καὶ κοινωνίας ἀμάχανον. σκοποῖ δ' ἂν τις ταῦτα καὶ ἐπὶ τῶν συμπολιτευομένων, ἐξελὼν τῷ λόγῳ τὰν κατὰ συνάθησαν κοινωνίαν· ἐλάττων γὰρ αὐτὰ τὰς τε θείας φύσιος καὶ τὰς βασιλικᾶς· οὐ γὰρ δέονται τὰν τοιαύταν δέησιν ἀλλάλων, καθ' ἃν συνευπορεῦντες τῶν ὑστερούντων, ἀναπλαροῦντι κοινὰν τὰν βοάθειαν· τέλειοι γὰρ κατ' ἀρετάν. ἃ δ' ἐν τῇ πόλει φιλία κοινῷ τινος τέλεος ἐχομένα τὰν τοῦ παντὸς ὁμόνοιαν μιμᾶται· ἄνευ δὲ τὰς περὶ τὰς ἀρχὰς διατάξιος οὐδεμία ἂν πόλις οἰκοῖτο· εἰς δὲ ταύταν νόμων τε δεῖται καὶ τινὸς προστασίας πολιτικᾶς τό τε ἄρχον καὶ τὸ ἀρχόμενον. ἀποσῶζοι δ' ἂν τὸ ἐκ τούτων κοινὸν ἀγαθὸν εὐαρμοστίαι τις καὶ τῶν πολλῶν ὁμοφωνία μετὰ πειθοῦς συνωδοῖσα. ὁ κατ' ἀρετὰν ἐξάρχων καλέεσθαι τε βασιλεὺς καὶ ἔντι, ταύταν ἔχων φιλίαν τε καὶ κοινωνίαν ποτὶ τὼς ὑπ' αὐταυτὸν, ἄνπερ ὁ θεὸς ἔχει ποτὶ τὸν κόσμον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ.

82 ὅταν δὲ τὰν εὐνοίαν χρηθω παρασκευάζεσθαι πρῶτα μὲν παρὰ τῷ βασιλέως ἐς τὼς βασιλευομένως, δεύτερον δὲ παρὰ τῶνδε ἐς τὸν βασιλέα, ὁποία γεννάτορος ποτὶ υἱέα καὶ ποτὶ ποιῖναν νομέως καὶ νόμῳ ποτὶ χρωμένως αὐτῷ. Stob. 4.7.65 p. 276 He. (L. Delatte p. 32) Ἐν ταύτῳ. Μιᾶ γὰρ ἀρετᾶ πρὸς τὸ ἄρχεν ἀνθρώπων καὶ πρὸς τὸν αὐτῷ βίον χρήσεται οὐδὲν ὥς δι' ἔνδειαν ποτιλαμβάνων εἰς ὑπηρεσίαν τὰν αὐτὸς αὐτῷ, ἀλλ' ὥς κατὰ φύσιν συνεργῶν· κοινωνίας γὰρ ἑάσας οὐδὲν ἔλαττον ἑκάστος αὐτάρκως βιώσει καθ' αὐτόν. δοκεῖ μὲν γὰρ ὁ αὐτάρκης μὴδενὸς ἂν ἄλλῳ πρὸς γε τὰν αὐτῷ διεξαγωγὰν ποτιδεήσεσθαι· αἱ δ' ἄρα δεῖ βίον ἐνεργέα ζῶεν, δᾶλον ὥς καὶ ἄτερα ἂν προσλάβοι, οὐδὲν τι ἔλαττον αὐτὸν αὐτάρκεια ποιήσει· φίλως τε γὰρ ἔξει διὰ τὰν αὐτῷ ἀρετάν, καὶ τοῖσδε χρώμενος οὐ κατ' ἄλλαν ἀρετὰν χρήσεται ἢ ἄπερ καὶ ποττὸν αὐτῷ βίον. ἀνάγκα δὲ ἀκολουθεῖν καὶ τῇ τοιᾷδε, οὐχ ἀτέρας τινὸς ἐξαιρέτω ποτταῦτα παρεσκευασμένης. χῶ μὲν θεὸς οὕτε διακόνως ἔχων οὕτε ὑπηρετάς οὗτ' αὖ προστάξει τινὶ χρώμενος οὐδὲ στεφανῶν ἢ ἀναγορεύων τὼς πειθομένως ἢ ἀτιμάζων τὼς ἀπειθέοντας, οὗτος αὐτὸς ἄρχει ποτὶ τοσόνδε μέγεθος ἀρχᾶς, ἀλλ' οἶμαι παρέχων ἀξιομίματον ἐωυτὸν ζᾶλον ἐντίθητι πᾶσι τὰς αὐτῷ φύσιος. ἔντι δὲ αὐτὸς μὲν ἀγαθός, καὶ τόδε μόνον τε καὶ ῥάδιον ἔργον αὐτῷ· οἱ δὲ μιμεύμενοι αὐταυτῶν κρέσσον τῷδε πάντα ἐργάζονται· ἃ δὲ ὁμοίως καὶ ἐκάστω τῶνδε αὐταρκές ἐντι. οὐ γὰρ ἄλλα μὲν ἀρετᾶ ποιεῖ τὰ ἀρεστὰ τῷ θεῷ, μιμέεται δ' αὐτὸν ἐτέρα. ὁ δ' ἐπίγειος ἀμὼν βασιλεὺς πῶς οὐχ ὁμοίως αὐτάρκης; ἀπεικάζων τε γὰρ αὐτόν

ἐνὶ ἂν ἀπεικάσειε τῷ κρατίστῳ, καὶ πάντας ἐωυτῷ πειρώμενος ὁμοιοῦν ἃ θεὸς ἔσσεται· τὰ δ' ὅσα βίας καὶ ἀνάγκας τᾷς τῶν ὑποτεταγμένων ἐντί, ἐκάστω τὰν περὶ τὰν μίμασιν προθυμίαν ἀφαιρέεται· χωρὶς εὐνοίας γὰρ ἀμάχανον ἐξομοιωθῆναι.

83 ἂν μάλιστα πάντων ἀφανίζει τὸ φοβερόν. ὡς εἶθε ἦν τᾷς ἀνθρωπίνας φύσιος δυνατόν ἀφελὲν τὸ καὶ πειθοῦς τιнос δέεσθαι. τότε γὰρ τᾷς ἐπιγείῳ φαυλότατος λείψανον, καθ' ἂν ἐπικάρον ὄν τὸ ζῶον ταύτας οὐκ ἀμοιρεῖ. <αἰ δέ πού τις καὶ ἐν αὐτοῖς θειότερος ἢ κατ' ἄλλα συσταίη, ποτ' οὐδὲν ἂν τᾷς πειθοῦς δέοιτο.> ἐπειδὴ περ πειθῶ ἔργον τί ἐντι παροικέον ἀνάγκη· πράτα γὰρ ἀφ' αὐτᾶς αὐτὰ κατεργάζεται, τάπερ ἐκείναν διέφυγεν. ὅσα δ' αὐτοφυῶς τῷ καλῷ χρῆται, τούτοις οὐδεμία πειθοῦς αἰδώς, ἐπειδὴ περ οὐδὲ [δὲ] φόβος ἀνάγκας. ἐνεργάσαιτο δ' ἂν μόνος ὁ βασιλεὺς ἀνθρώπῳ φύσει καὶ τότε τὸ ἀγαθόν, ὡς διὰ μίμασιν αὐτῷ τῷ κρέσσονος ποτὶ τὸ δέον ἔπεσθαι. τὼς δὲ ὥσπερ ὑπὸ μέθας διεφθαρμένως καὶ διὰ κακὰν τροφὰν ἐς λάθαν ἐμπεσόντας αὐτῷ παραλαφθεὶς ὁ λόγος ἐπέρρωσέν τε καὶ κάμνοντας ἰάσατο καὶ τὰν ἐκ τᾷς κακίας ἐνοικεῦσαν αὐτοῖς λάθαν ἐκβαλὼν τὰν μνάμαν ἐσώκισεν, ἐξ ἧς ἀπετέχθη ἡ καλεομένη πειθὴ καὶ τὰν ἀρχὰν ἐκ φαύλων σπερμάτων λαβοῦσα αὐτά τι σπουδαῖον ἐφύη τὰν ἐπίγῃον οἰκεῦσα χώραν, ἐν ᾗ δι' ἀσθένειαν τᾷς ἀμῶν φύσιος ὁ λόγος ἀνθρώποις ὁμιλέων ἀναπλαροῖ τι τῶν διὰ κακίαν ὑστερούντων. Stob. 4.7.66 p. 278 He. (L. Delatte p. 35) Ἐν ταύτῳ. Ἄνπερ ἱερὰν καὶ θεῖαν ἔχων ἔννοιαν τῷ ὄντι βασιλεὺς εἶη· τᾷδε γὰρ πεπεισμένος ἀγαθῶν μὲν πάντων αἷτιος ἔσσεῖται, κακῶν δὲ οὐδενός, οὐ μὲν ἀλλ' ὅτι γε δίκαιος ἔσσεῖται κοινωνικὸς ὢν παντὶ τῷ δᾶλον· ἰσότατι γὰρ ἡ κοινωνία, καὶ ἐν τᾷ ταύτας ἀποδιανομῇ ἐξάρχει μὲν ἡ δικαιοσύνη, μετέχει δ' ἡ κοινωνία· οὐ γὰρ δυνατόν ἄδικον μὲν ἡμεν, μεταδιδόμεν δὲ ἰσότατος, ἢ μεταδιδόμεν <μὲν> ἰσότατος, μὴ κοινωνικὸν δὲ ἡμεν. ἐγκρατέα δὲ πῶς οὐκ ἂν ὑπολάβοι τις τὸν αὐτάρκη; ἡ γὰρ πολυτέλεια μάλιστα τᾷς ἀκρασίας, αὐτὰ δὲ τᾷς ὕβριος, ἐξ ἧς τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν τὰ πολλά. ἡ δ' αὐτάρκη οὐδ' ἂν τέκοι πολυτέλειαν οὔτε τὰ ἀπ' αὐτᾶς ἀλλὰ αὐτῷ τις οὔσα ἀρχὴ πάντα μὲν ἀγοῖ, ἀγοῖτο δ' ἂν ὑπ' οὐδενός.

84 ὅπερ ἔντι μὲν τῷ θεῷ, ἔντι καὶ τῷ βασιλεῖ, αὐτῷ μὲν ἄρχεν (ἀφ' ὧπερ καὶ ὁ αὐτάρκης καλεῖται), ἄρχεσθαι δ' ὑπ' οὐδενός· ταῦτα δ' ὅτι μὲν φρονάσιος χωρὶς οὐκ ἂν γένοιτο, δᾶλον, ὅτι δ' ἡ τῷ κόσμῳ φρόνασις ὁ θεὸς ἐντι, φανερόν· συνέχεται γὰρ εὐκοσμία τε καὶ τάξι τᾷ δεοῦσᾰ νόῳ δὲ χωρὶς οὐκ ἂν αὐτὰ γενοίαιτο. οὐδ' ὁ βασιλεὺς δὴ χωρὶς φρονάσιος ταύτας ἂν ἔχοι τὰς ἀρετάς, δικαιοσύναν φαμί καὶ ἐγκράτην καὶ κοινωνίαν καὶ ὅσα τούτων ἀδελφά.